

PAUL SOKAĞI ÇOCUKLARI

S3 T4
L2

Bu bir hikayenin dördüncü kısmı.
Okuyun ve sonra... Yeniden yaratın!

HEKTOR SINYAL VERİYOR

O öğleden sonra saat iki buçukta henüz grund'da bir ruh yoktu. Kulübenin önündeki at battaniyesinin üzerinde Slovakyalı bekçi yatıyordu, derin bir uykudaydı. Gündüzleri hep uyurdu, çünkü geceleri kereste yığınları arasında dolaşmak zorunda kalırdı; Çoğu zaman kalelerden birinde oturur ve aya göz kırpardı. Az önce testere vızıldıyordu ve küçük siyah baca kar beyazı buhar bulutlarını püskürtürken, çıra odunları büyük minibüse doluyordu.

Saat iki buçuktan kısa bir süre sonra, Paul Caddesi kapısı menteşelerinde gıcırdadı ve Nemecsek'i içeri aldı. Cebinden büyük bir dilim ekmek çıkardı, etrafına bakındı ve kimsenin olmadığına kendini inandırdıktan sonra ekmeğinin kabuğunu yemeye başladı. Ama bunu yapmadan önce kapıyı dikkatlice sürgüledi; Grund'un en katı düzenlemelerinden biri, içeri giren herkesin kapıyı kapatmasını zorunlu bir görev haline getirdi. Bu kuralın ihlali, kale zindanında hücre hapsi ile cezalandırıldı. Genel olarak askeri disiplin çok katıydı.

Nemecsek bir kayanın üzerine oturdu, ekmeğini mideye indirdi ve diğerlerinin gelmesini bekledi. Grund'dakiler için büyük beklentilerle dolu bir gündü. Deyim yerindeyse, büyük şeylerin kapıda olduğu havadaydı ve Nemecsek'in ünlü Paul Street Boys derneğinin bir üyesi olmaktan gurur duyduğu anı inkar etmek mümkün değildi.

Bir süre ekmeğini kemirmeye devam etti, sonra biraz sıkıldığını hissederek odun yığınları arasında dolaşmaya başladı. Bu şekilde kıvrıla kıvrıla giderken aniden bekçinin köpeğine rastladı. "İşte, Hektor!" diye seslendi; ama Hektor bu sevimli selama karşılık verme eğilimi göstermedi. Tenezzül ettiği tek şey, köpek çevrelerinde, insanların aceleyle geçerken şapkalarını eğmeleriyle aynı öneme sahip olan kısacık bir kuyruk sallamasıydı. Bununla birlikte şiddetle havlayarak uzaklaştı. Nemecsek onun peşinden koştu.

Metinden en önemli bilgileri not alın!

Notlarınız olabilir
Zihin haritası
Masa
Çizim vb.

PAUL SOKAĞI ÇOCUKLARI

S3 T4
L2

Bu bir hikayenin dördüncü kısmı.
Okuyun ve sonra... Yeniden yaratın!

Hektor odun yığınlarından birinde durdu ve şiddetle havlamaya devam etti. Yığın oğlanların kalelerinin tünemiş olduğu yerlerden biriydi. Bu yığının tepesinde kütüklerden yapılmış bir kale vardı; Üzerinde, ucundan küçük bir kırmızı-yeşil kiraz kuşu çırpınan ince bir çubuk vardı. Hektor kalenin etrafında sıçradı ve durmadan havladı.

"Sorun ne?" dedi kumlu delikanlı köpeğe, çünkü aralarında büyük bir dostluk vardı - belki de Hektor ordularındaki diğer tek er olduğu için.

Nemecsek yukarıdaki kaleye baktı. Kimseyi görmedi, ama orada birinin tökezlediğinden emindi. Ve böylece tırmanmaya başladı, bacakları çıkıntılı kütüklere dayandı. Yolun yarısına gelmişti ki, birinin doğrudan tepeden tahta parçalarını kaydırıldığını açıkça duydu. Kalbi çarpmaya başladı ve aniden geri dönme dürtüsü hissetti. Ama aşağı baktığında aşağıda Hektor'u gördü ve bu ona yeni bir cesaret verdi., Korkma Nemecsek" dedi kendi kendine ve temkinli bir şekilde yukarı doğru tırmanmaya devam etti. Her inişte kendini cesaretlendirmenin gerekli olduğunu düşündü. Tekrar tekrar dedi ki: "Korkma Nemecsek."

Ve odun yığınının tepesine ulaştı. Orada son bir "Korkma Nemecsek" diye mırıldandı. Dar kale duvarını geçmek üzereydi ama kaldırdığı ayağı aniden havada asılı kaldı. O kadar korkmuştu ki, sadece "İsa!" diye haykırdı.

Pell-mell korkuluklar boyunca geri tırmandı. Yere ulaştığında kalbi öfkeyle çarptı. Kaleye baktı. Orada, bayrağın yanında duran, sağ ayağını bir sura dayamış, Feri Ats'ı - korkunç Feri Ats'ı - Paul Street Boys'un baş düşmanı ve rakip çetelerinin lideri olarak gördü. Kırmızı, bol bluzu rüzgarda dalgalandı.

Sessizce söylerken yüzünde bir sırıtiş vardı:
"Korkma Nemecsek."

Ama Nemecsek gerçekten korktu, o kadar ki kaçtı. Kara köpek onun peşinden koştu ve birlikte odun yığınlarının arasından, grund'a doğru ilerlediler.

Metinden en önemli bilgileri not alın!

Notlarınız olabilir
Zihin haritası
Masa
Çizim vb.

PAUL SOKAĞI ÇOCUKLARI

S3 T4
L2

Bu bir hikayenin dördüncü kısmı.
Okuyun ve sonra... Yeniden yaratın!

Rüzgârın kanatlarında Feri Áts'ın alayını takip etti:
"Korkma Nemecsek!"

Nemecsek arkasına bakmaya cesaret ettiğinde, Feri Áts'ın kıpkırmızı bluzu artık görünmüyordu.

Dahası, kalenin tepesindeki sancak da aynı şekilde ortadan kaybolmuştu. Feri Áts, Csele'nin kız kardeşinin diktiği kırmızı-yeşil kiraz kuşunu çıkardı. Kendisi odun yığınları arasında kayboldu. Belki de Maria Sokağı'ndan buharlı testerenin yanından çıkmıştı ya da ahbabları Pásztor çocuklarıyla birlikte bir yerlerde saklanıyordu. Bu korkunç kardeşlerin yakınlarda olabileceği düşüncesi Nemecsek'in sırtını ürpertti. O, her şeyden önce, bu kardeşlerle karşılaşmanın anlamını çok iyi biliyordu.

Feri Áts'a gelince, bu onların ilk gerçek buluşmasıydı. Bu onu epeyce korkutmuştu, ama dürüst olmak gerekirse, yakışıklı, gülbüz bir genç, geniş omuzlu, bronzlaşmış delikanlıya çok ilgi duyuyordu: bol kıpkırmızı bluz, teninin rengine muhteşem bir şekilde uyuyordu. Ona savaşçı bir görünüm verdi. O kıpkırmızı bluzun içinde Garibaldiesvari bir şey vardı. Nitekim, Botanik Bahçesi'nde bulunan Feri Áts'ın grubunun tüm üyeleri, liderlerini alkışlayan kıpkırmızı bluzlar giiyorlardı.

İkinci bölüm (sayfa 25-26)

Metinden en önemli bilgileri not alın!

Notlarınız olabilir
Zihin haritası
Masa
Çizim vb.

